

**АНАЛІЗ СИЛЬНИХ І СЛАБКИХ СТОРІН
ОПП «ПІДПРИЄМНИЦТВО ТА ІННОВАЦІЇ»
спеціальність D3 «Менеджмент»
другий (магістерський) рівень вищої освіти**

1. СИЛЬНІ СТОРОНИ ОСВІТНЬОЇ ПРОГРАМИ

ОПП «Підприємництво та інновації» другого (магістерського) рівня вищої освіти за спеціальністю D3 «Менеджмент» сформована як сучасна управлінська програма, орієнтована на підготовку фахівців, здатних працювати зі складними проблемами розвитку підприємств, стартапів та інших організацій в умовах технологічних змін, високої невизначеності та трансформації підприємницького середовища.

1.1. Поєднання управлінської підготовки з підприємницькою та інноваційною спрямованістю

Суттєвою перевагою ОП є поєднання фундаментальної управлінської підготовки з підприємницькою та інноваційною спрямованістю. Стратегічний, інноваційний і проєктний менеджмент, управління бізнес-процесами, командами, ресурсами та партнерствами розглядаються не ізольовано, а в контексті реальних завдань розвитку підприємств, створення та масштабування стартапів, цифрової трансформації й формування інноваційних екосистем. Такий підхід дозволяє зберігати чітке ядро спеціальності D3 «Менеджмент» і водночас формувати сучасний профіль випускника.

1.2. Практикоорієнтованість освітнього процесу

Важливою особливістю програми є посилена практикоорієнтованість освітнього процесу. Кейс-практикуми, проєктні та аналітичні завдання спрямовані не лише на відтворення теоретичних знань, а на формування здатності діагностувати управлінські проблеми, працювати з альтернативами, оцінювати ресурси та ризики, обґрунтовувати рішення і проєктувати механізми їх реалізації. Це створює передумови для переходу від традиційної моделі «вивчення дисципліни» до моделі навчання через розв'язання реальних управлінських проблем.

1.3. Інтеграція цифрової трансформації, бізнес-аналітики та штучного інтелекту

Окремою сильною стороною є інтеграція цифрової трансформації, бізнес-аналітики та штучного інтелекту в управлінський контекст. Принципово важливо, що цифрові технології розглядаються не як самостійний технічний предмет, а як інструментарій менеджера для аналізу даних, прогнозування, прийняття управлінських рішень, удосконалення бізнес-процесів, управління комунікаціями, командами та ризиками. Це формує сучасну цифрову управлінську компетентність здобувачів, не зміщуючи фокус програми за межі спеціальності D3 «Менеджмент».

1.4. Інтеграція наукової та науково-прикладної діяльності в освітній процес

Високий потенціал ОП пов'язаний із науковою та науково-прикладною активністю викладачів, результати якої можуть безпосередньо інтегруватися у зміст освітніх компонентів, кейсів, дослідницьких завдань і кваліфікаційних робіт. Особливо важливою є орієнтація на сучасну проблематику стратегічного та інноваційного менеджменту, розвитку підприємництва й інноваційних екосистем, мотивації та управління командами, цифрової трансформації та стійкості підприємств.

1.5. Взаємодія зі стейкхолдерами та підприємницьким середовищем

Сильною стороною є також взаємодія зі стейкхолдерами та реальним підприємницьким середовищем. Участь представників бізнесу, підприємців, керівників підприємств та інших практиків у вдосконаленні змісту ОП, проведенні відкритих лекцій, формуванні практичних кейсів, проходженні практики та обговоренні кваліфікаційних робіт створює можливість постійного співвіднесення академічного змісту програми з актуальними управлінськими проблемами.

1.6. Екосистемний підхід до підприємництва та інновацій

Важливою конкурентною характеристикою програми є екосистемний підхід до підприємництва та інновацій. Підприємство або стартап розглядається не ізольовано, а у взаємодії з університетами, бізнесом, органами влади, громадами, інвесторами, інноваційною інфраструктурою та міжнародними партнерами. Такий підхід розширює традиційне бачення менеджменту і формує здатність управляти не лише внутрішніми процесами організації, а й партнерськими взаємодіями, необхідними для її розвитку.

1.7. Інтернаціоналізація освітнього процесу

ОП має також значний потенціал для інтернаціоналізації освітнього процесу через використання європейського та міжнародного досвіду розвитку підприємництва, залучення іноземних експертів, реалізацію спільних кейсів і проєктів, участь у міжнародних програмах та формування здатності адаптувати міжнародні управлінські практики до українських умов.

1.8. Розвиток студентського підприємництва та проєктної діяльності

ОП створює передумови для розвитку студентського підприємництва та проєктної діяльності. Робота з реальними проблемами, бізнес-моделями, стартапами та інноваційними проєктами дає можливість здобувачам розробляти та обґрунтовувати власні підприємницькі й управлінські ініціативи, поступово перетворюючи ідею на практичний проєкт.

1.9. Формування індивідуальної освітньої траєкторії

Сильною стороною є також можливість формування індивідуальної освітньої траєкторії здобувача через вибір освітніх компонентів відповідно до його професійних і дослідницьких інтересів. У поєднанні з практикою, проєктною діяльністю та вибором тематики кваліфікаційної роботи це створює можливості для поглиблення індивідуальної спеціалізації в межах предметної області менеджменту.

2. СЛАБКІ СТОРОНИ ТА НАПРЯМИ, ЩО ПОТРЕБУЮТЬ ПОДАЛЬШОГО РОЗВИТКУ

2.1. Систематичне оновлення змісту відповідно до технологічних змін

Висока динамічність окремих предметних напрямів ОП, насамперед штучного інтелекту, бізнес-аналітики, цифрових платформ і сучасних управлінських технологій, зумовлює необхідність постійного оновлення змісту освітніх компонентів, кейс-практикумів, практичних завдань і навчально-методичного забезпечення.

2.2. Розвиток цифрового середовища практичної підготовки

Потребує розширення цифрове середовище практичної підготовки, зокрема доступ здобувачів до сучасних аналітичних інструментів, програмних продуктів, навчальних наборів даних та цифрових середовищ моделювання управлінських ситуацій.

2.3. Розширення міжнародної складової ОП

Міжнародна складова ОП потребує подальшого розширення, зокрема через академічну мобільність, спільні міжнародні кейси, віртуальні команди, міжнародне менторство, залучення здобувачів до грантових і партнерських проєктів та порівняльних досліджень.

2.4. Систематизація взаємодії зі стейкхолдерами

Взаємодія зі стейкхолдерами потребує подальшої систематизації — переходу від окремих гостьових лекцій та консультацій до сталої моделі участі партнерів у формуванні кейсів, постановці практичних завдань, менторстві студентських команд, практичній підготовці та експертному оцінюванні результатів.

2.5. Посилення наскрізного зв'язку між складовими освітнього процесу

Недостатньо систематизованим залишається наскрізний зв'язок між окремими освітніми компонентами, виробничою та науково-дослідною практикою і кваліфікаційною роботою; його посилення має забезпечити цілісну траєкторію професійного та дослідницького розвитку здобувача.